

บรรณานุกรม

- กนกทิพย์ พัฒนาพัฑฒ์. (2529). การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณเพื่อการวิจัยการศึกษา. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- กันยารัตน์ เศรษฐกร. (2541). การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ในกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนปิ่นสร้อยแยลล์วิทยาลัย จังหวัดเชียงใหม่. การค้นคว้าแบบอิสระศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2524). คู่มือการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524. กรุงเทพฯ: จงเจริญการพิมพ์.
- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2526). คู่มือการบริหารการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524. กรุงเทพฯ: อัมรินทร์การพิมพ์.
- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2533). หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนา.
- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2534). คู่มือหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนา.
- กองวิชาการ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2534). รายงานการประเมินความก้าวหน้าคุณภาพนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระดับประเทศ ปีการศึกษา 2532. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กรองกาญจน์ อรุณรัตน์. (2530). บทเรียนแบบโปรแกรม. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- จำนง พรายแย้มแย. (2533). เทคนิคการวัดและประเมินผลการเรียนรู้กับการสอนซ่อมเสริม. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ดวงเดือน อ่อนน้อม. (2533). การสอนซ่อมเสริมคณิตศาสตร์. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ดุชนี สุทธิปริยาศรี. (2522). คู่มือแต่งตำราชุดการสอนและชุดการเรียนสำเร็จรูป. กรุงเทพฯ : การฝึกอบรมสำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข.
- ธานี สมบูรณ์ และ วิโรจน์ สารรัตน์. (2532). การสร้างผลงานทางวิชาการด้วยกระบวนการวิจัยเชิงพัฒนา (กรณีบทเรียนสำเร็จรูป) เพื่อเป็นอาจารย์ 3 หรืออาจารย์ 3 รับเงินเดือนระดับ 9. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์อักษรทิพย์.

- ธีระชัย ปุรณโชติ. (2532). การสร้างบทเรียนสำเร็จรูป เส้นทางสู่อาจารย์สาม. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นฤมล เพ็ชรสุวรรณ. (2534). ผลของการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ช่วยสอนคณิตศาสตร์ เรื่อง ร้อยละ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นิคม สยักุล. (2519). การสร้างบทเรียนแบบโปรแกรมวิชาคณิตศาสตร์เรื่องฟังก์ชันตรีโกณมิติ สำหรับระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บันลือ พฤกษ์วัน. (2525). การประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- บุญทัน อยู่ชมบุญ. (2529). พฤติกรรมการเรียนการสอนคณิตศาสตร์ ระดับประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ไอดีเอ็นเอสโตร์.
- ประคอง สุทธสาร. (2526). หลักและแนวปฏิบัติในโรงเรียนประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ประพันธ์ เจียรกุล. (2533). งานวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนคณิตศาสตร์ สภาพปัจจุบันและแนวโน้มในทศวรรษหน้า. วารสาร มสธ, 3(3), 43-60.
- ผกา สัตยธรรม. (2524). เทคนิคการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ. กรุงเทพฯ : เรือนแก้ว.
- พันทิพา อุทัยสุข. (2523). การสอนซ่อมเสริม. เอกสารการสอนชุดวิชาระบบการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- พิชิต ต๊ะวงศ์. (2538). ความรู้ ความเข้าใจและการปฏิบัติเกี่ยวกับการสอนซ่อมเสริมของครูประถมศึกษา สังกัดมูลนิธิแห่งสภาคริสตจักรในประเทศไทย อำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ไพจิตร โชตินิสากรณ์. (2530). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนซ่อมเสริมโดยใช้บทเรียนแบบโปรแกรม. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ลือชา สร้อยพาน. (2525). เอกสารการสอนชุดวิชาการจัดการโรงเรียนมัธยมศึกษา หน่วยที่ 1-7. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

- วิรัตน์ คำศรีจันทร์. (2535). การออกแบบบทเรียนโปรแกรมสำหรับเด็กระดับประถมศึกษา เรื่อง อาหารหลัก 5 หมู่. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วีณา วโรตมะวิชญ์. (2535). กลวิธีการเรียนและการสอนในโรงเรียนประถมศึกษา. เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ศรียา นิยมธรรม และ ประภัสร์ นิยมธรรม. (2525). การสอนซ่อมเสริม. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- ศิริกาญจน์ โกสุมภ์. (2522). การสอนซ่อมเสริมไม่ใช้การสอนคณิตศาสตร์. ประชาศึกษา, 30(8), 10-13.
- สมศักดิ์ สินธุระเวชญ์. (2523). การสอนซ่อมเสริม. มิตรครู, 22(8), 24-25.
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2534). คู่มืออบรมครูแนวการใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533) และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา.
- สุทิน สุทธิสมบูรณ์. (2536). การใช้บทเรียนโปรแกรมในการสอนภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำในภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุพร ฉวีศักดิ์. (2531). การสร้างบทเรียนสำเร็จรูปในการสอนซ่อมเสริมวิชาฟิสิกส์ เรื่อง โมเมนตัม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุภักดี วิสาธีรานนท์. (2529). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนซ่อมเสริมวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำระหว่างกลุ่มที่ใช้บทเรียนโปรแกรมเทปโทรทัศน์กับกลุ่มที่สอนโดยครู. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานศึกษาธิการอำเภอเมืองเชียงใหม่. (2537). รายงานการประเมินคุณภาพนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2537 โรงเรียนเอกชนอำเภอเมืองเชียงใหม่. (อัดสำเนา).
- อัญชลี แจ่มเจริญ และ สุภัญญา ธารีวรรณ. (2523). หลักการสอนและเตรียมประสบการณ์ภาคปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์เฉลิมชัยการพิมพ์.

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Chiang Mai University

ภาคผนวก